

Nr 25.

Av herr **Borggren**, om höjning av i statsverkspropositionen upptaget anslag till Kronprinsessan Victorias kustsanatorium i Barkåkra.

Direktionen för Kronprinsessan Victorias kustsanatorium i Barkåkra har den 8 juli 1926 i underdånig skrivelse anhållit, att Kungl. Maj:t för riksdagen 1927 framlägger nådig proposition att bevilja för i skrivelsen angivna ändamål 44,532 kronor 50 öre till kustsanatoriet.

Från denna summa bör enligt vederbörande departementschefs mening dragas 638 kronor, som felaktigt medräknats i kalkylen. Alltså blir beloppet efter denna justering 43,894 kronor 50 öre.

Det gäller dels anskaffning av 17 nya Finsenlampor samt om- och tillbyggnad av en förut till tvättinrättning m. m. använd byggnad i syfte att erhålla tillräckligt stor matsal för patienterna, vissa verkstäder m. m., dels ock uppförandet av ett svinstall och ett ekonomihus.

Kungl. Maj:t föreslår i årets statsverksproposition endast 12,900 kronor till kustsanatoriet i Barkåkra såsom bidrag till inköp av de 17 Finsenlamporna, vilka beräknas kosta 25,913 kronor 35 öre.

Statsrådet och chefen för socialdepartementet framhåller i femte huvudtiteln att, med hänsyn till det statsfinansiella läget, statsbidrag till nybyggnader vid tuberkulossjukvårdsanstalter bör utgå endast i de fall, då därmed ett större antal nya vårdplatser skulle kunna utvinnas, och då bidraget medför bättre anordningar för sjukvården.

En sådan begränsning är naturligtvis befogad, när det begäres stora statsbidrag till byggnader, som nog mången gång kunde vara mindre dyrbara. Men i detta fall rör det sig om ett helt litet belopp.

Visserligen äro vårdplatser och sjukvård det väsentliga på ett sjukhus, men nödiga ekonomibyggnader och omtanke om driftekonomin ha också sin stora betydelse.

Patienternas matsal på kustsanatoriet har i flera år varit för liten. Många äro sängliggande och få maten buren till sig, men ännu flera gå uppe och de ha ej alla kunnat utspisas i matsalen samtidigt. De, som ej fått rum där, ha gruppvis intagit sina måltider på skilda platser. Detta har förorsakat ökat arbete för personalen och även ökat mängden av matrester. Efter omsorgsfull utredning beslöt direktionen vid sammanträde den 1 mars 1926 att, ehuru anslag för ändamålet icke stod till förfogande, göra en förlängning av det hus, som inrymmer matsalen. Därmed fick man denna tillräckligt stor för lång tid framåt, fick i under-

liggande våning matsal och sällskapsrum för sköterskor och elever samt ett rum för direktionen med plats för böcker och handlingar m. m. I källaren, som förut upptogs av tvätten, inreddes verkstäder för bandagisten, skomakaren, maskinisten och snickaren.

Sedan många år uppföder kustsanatoriet svin, men alltför få. Svinstallet är för litet. Ett större svinstall och flera svin skulle medföra en avsevärd ökning i årsinkomsterna och i viss mån minska driftkostnaderna.

Den tilltänkta ekonomibyggnaden inrymmer bl. a. källare för förvaring av diverse livsmedel i större mängder. Bristen på sådana förvaringsrum har länge varit kännbar. Genom alla källare i kustsanatoriets byggnader äro dragna värmeledningsrör, som göra temperaturen där olämplig för förvaring av vissa livsmedel och dessutom är det allra mesta av källarutrymmet i dessa hus upptaget för andra ändamål.

Således är behovet av detta ekonomihus med stora källare för livsmedelsförråd ganska trängande och i ekonomiskt hänseende är huset mycket önskvärt. Förste provinsialläkaren i Kristianstads län har också vid besök hos medicinalstyrelsen vitsordat, att de i direktionens underdåniga skrivelse omförmälda byggnadsföretagen vore av behovet påkallade. Medicinalstyrelsen har tillstyrkt och byggnadsstyrelsen har icke haft något att erinra emot dessa nybyggnader och denna tillbyggnad.

Det bör beaktas, att kustsanatorierna ha en otrygg ställning i jämförelse med länsanatorierna, och dock är dessas betydelse i kampen mot tuberkulosen lika stor som länsanatoriernas. Kustsanatorierna åtnjuta visserligen bidrag från landstingen, men dessa bidrag utgå endast till driftkostnaderna. Landstingsanslag till byggnader kunna de ej ifrågasätta. När det gäller sådana anslag ha kustsanatorierna endast staten att vända sig till.

Enligt gällande beräkningsgrunder för sådant statsbidrag anser sig direktionen kunna begära 43,894 kronor 50 öre.

På grund av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att under punkt 26 i femte huvudtiteln höja anslaget till Kronprinsessan Victorias kustsanatorium i Barkåkra från av Kungl. Maj:t föreslagna 12,900 kronor till 43,894 kronor 50 öre.

Stockholm den 17 januari 1927.

Lars Borggren.